

Tisztelt Polgármester úr! Tisztelt
Képviselőtestület!

Oláh András Önkormányzati képviselő indítványt
szeretnék benyújtani a következő tárgyban:

Szeretném, ha a 2010-ben elhunyt Dr. Böhmer László
állatorvos emlékére a Faluház udvarán egy Emléktáblát
állítanánk. A mellékelt szakmai és életútja minden
tekintetben indokolja, hogy legalább ezt a csekélységet
az elhunyt emlékére megtegyük.

Tiszasüly, 2018. február 14.

Oláh András

Dr. Böhmer László életútja

Szül: Szolnok 1945.01.05

4 gyermekes család harmadik tagjaként látta meg a napvilágot. Nővérei Mária (1938- elhalt) és Margit (1943.03.26; 2009 évben megölte; Németországban él), öccse Gyula (1951- röntgen szakorvosként dolgozott, 2011 évben elhalt).

Édesanyja Wind Julianna a Törökszentmiklósi Gabonafelvásárló Vállalatnál dolgozott rokkant nyugdíjazásáig. Megölte édesanyjáról a doktor gondoskodott. A mama 2008. július 6.-án hunyt el.

Édesapja az Országos Takarékpénztár Szolnok Megyei vezetőjeként került nyugállományba. 1983 évben 80 éves korában hunyt el.

Általános és középiskolát Szolnokon végezte.

1963-ban érettségizett a Verseggy Ferenc gimnáziumban.

1963-64 évben a Rákóczi Rákóczi Tsz-ben állategészségügyi gyakornokként kezdett dolgozni.

1964. évben felvételt nyert az Állatorvostudományi Egyetemre. 1970. január 07.-én állatorvos doktorrá avatták.

Egyetemi évei alatt szerződéses kapcsolatba került a Tiszasülyi Lenin Mezőgazdasági Szövetkezettel, így tanulmányai befejezése után 1970. február 01. napjától a Lenin majd szövetkezeti egyesülés következtében a Béke-Barátság Mgtsz-ben dolgozott, először alkalmazottként, majd 1972. május 1-től termelőszövetkezeti tagként.

Kezdő üzemi állatorvosként 1971-1975 között fő-állattenyésztői feladatokat is ellátta, valamint magánpraxist folytatott a Községben. A szövetkezet Gazdaságvezetőségének tagja volt, illetve a Versenybizottság elnökeként is látott el feladatokat.

1975 évben szarvasmarha szakállatorvosi szakképesítést szerzett.

1982-től a Szolnok Megyei Bíróság állategészségügyi szakértőjeként dolgozott.

A termelőszövetkezetnek mindaddig tagja és kiváló állatorvosa maradt, míg az állattartó telepek felszámolásra nem kerültek.

A szövetkezet után a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Állategészségügyi és Élelmiszerhigiéniai Állomáson köztisztviselői jogviszonyban hatósági állatorvosi munkakörben dolgozott egészen nyugdíjazásáig.

Közel 10 évig naponta kijárt Tiszasülyre dolgozni, az 1970-es évek végétől szolgálati lakásban lakott a Kíséri úton majd 1982-től a Béke úton.

Emberi jellemét tekintve a faluba érkezésétől kezdődően igyekezett mind a szövetkezet tagságával, mind a község lakosságával kölcsönös bizalom és megbecsülés kiépítésére.

Tiszteletadás, anyagi,- erkölcsi szerénység volt rá mindvégig jellemző.

Óvatos és udvarias ember volt.

Munkatársaival a község lakosságával jó viszonyt alakított ki, munkatársai beosztottjai becsülték.

Olvasott, magas szintű ismeretek iránt intenzíven érdeklődő ember volt.

Széles körben tájékozott, magasfokú műveltséggel rendelkező, jó értelemben vett modern ember.

Vélemény nyilvánítását mindig a korrektség és a mérsékletesség jellemezte.

Nem szerette a hivatkozást, egyszerűen élte mindennapjait.

Jó ízlésű, a szépet és a jót szerető ember volt.

Szerette a gyermekeket, bár neki gyermeke nem volt.

Zárkózott, érzelmeit magába rejtő ember volt, aki lelke mélyén szeretetre vágyott, szerette, ha szerették.

Kezdetektől fogva az általa választott szakmai (állatorvosi) szakterületre koncentrált a képessége legjavát.

1969-ben a termelőszövetkezetben bevezette a szarvasmarha mesterséges megtermékenyítést.

1975-1979 közötti időszakban nevéhez fűződik a falu és az állattartó telepek brucellózis mentesítése.

Munkáját mindvégig kiemelkedő hivatástudattal, becsületesen, kiválóan és nagy szeretettel végezte.

Mindig jó felkészültségű, szakmáját magas szinten elsajátító és gyakorló szakember volt.

Az állatorvosi hivatást viselkedésével, magatartásával is védte annak kiváló reprezentánsa volt.

Szakmai igényességéből, elhivatottságából adódóan haláláig nem restellte a szakkönyvet elővenni egy-egy állategészségügyi probléma megoldása érdekében.

Munkáját a tervszerűség, céltudatosság jellemezte, presztis kérdésként tartotta mind az állattenyésztő telepek, mind a falu állatbetegségektől való mentességének megteremtését, valamint annak megőrzését.

Adminisztratív tevékenysége, felsőbb hatóságokkal fenntartott kapcsolata hivatástudata és szakmai hozzáértése mindvégig kiváló volt. Fontosnak tartotta a jövő szakembereinek biztosítását, így munkássága alatt, több állatorvosi gyakornoknak biztosított szakmai gyakorlatot, többek között elhalt unokaöccsének Péternek.

Szakmai, - emberi jellemvonásai alapján több kitüntetésben is részesült.

1977-ben Mezőgazdaság Kiváló dolgozója miniszteri kitüntetés

1980-ban a Szövetkezet Kiváló dolgozója kitüntetés

1985-ben Mezőgazdaság Kiváló dolgozója miniszteri kitüntetés

1986 évben Honvédelmi érdemérem kitüntetés

Nagyon szerette az egyszerű és józan felfogású embereket. Mindenkihez volt egy jó szava, fontosak voltak számára a jó emberi kapcsolatok. A falu közéletében ugyan nem vett részt, de az állattartók szakmai fejlődését tanácsaival, magyarázataival egy-egy probléma megoldásával segítette. Bárki fordulhatott hozzá bizalommal, bármilyen problémával, ha tudott, önzetlenül segített.

Fizikai értelemben Tiszasüly községet 2010. augusztus 15.-én hagyta el. Ezen a napon is dolgozott, s Ő sem gondolta, hogy egyben búcsúzott is az itt töltött több, mint 40 évtől.

Tiszasüly község lakossága sem a munkaviszony váltást sem a nyugdíjazást nem érzékelhette, mert Dr. Böhmer László 2010. szeptember 09.-én bekövetkezett haláláig Tiszasüly község állatorvosa maradt.

Halálával több mint 40 év Tiszasüly községben végzett munkásság és élet zárult le.